

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "זכריה" – פרק יג

א ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דויד ולישבי ירושלם
לחטאת ולנדה: ב והיה ביום ההוא נאם ו יהוה צבאות
אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם
את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: ג והיה
כי ינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תחיה
כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביהו ואמו ילדיו
בהנבאו: ד והיה ו ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחזינו
בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש: ה ואמר לא
נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי:
ו ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיך ואמר אשר הפיתי
בית מאהבי: ז חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם
יהוה צבאות הך את הרעה ותפוצין הצאן והשבתי ידי

עַל־הַצְּעָרִים: ח וְהָיָה בְּכָל־הָאָרֶץ נֹאֵם־יְהוָה פִּי־שְׁנַיִם בָּהּ
 יִפְרְתוּ יִגְוְעוּ וְהִשְׁלִשִׁית יוֹתֵר בָּהּ: ט וְהִבֵּאתִי אֶת־הַשְּׁלִשִׁית
 בָּאֵשׁ וְצִרְפָּתִים כְּצִרְף אֶת־הַכֶּסֶף וּבַחֲנָתִים כְּבַחַן אֶת־הַזָּהָב
 הוּא ו יִקְרָא בְשֵׁמִי וְאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אֲמַרְתִּי עִמִּי הוּא וְהוּא
 יֹאמֵר יְהוָה אֱלֹהֵי:

ספר "זכריה" – פרק יד

א הִנֵּה יוֹם־בָּא לִיהוָה וְחָלַק שְׁלֵלְךָ בְּקִרְבְּךָ: ב וְאִסַּפְתִּי
 אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם ו אֶל־יְרוּשָׁלַם לַמְּלַחְמָה וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁפוּ
 הַבָּתִּים וְהַנְּשִׁים תִּשְׁגַּלְנָה תִּשְׁכַּבְנָה וַיֵּצֵא חֲצֵי הָעִיר בַּגּוּלָה
 וַיִּתֵּר הָעַם לֹא יִפְרֹת מִן־הָעִיר: ג וַיֵּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם בַּגּוֹיִם
 הָהֵם כִּיּוֹם הַלְּחָמוֹ בְּיוֹם קָרַב: ד וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם־הַהוּא
 עַל־הַר הַזֹּתִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֵּדָם וְנִבְקַע הַר
 הַזֵּיתִים מִחֲצִיו מִזְרָחָה וַיֵּמָּה גֵּיא גְדוֹלָה מְאֹד וּמֵשׁ חֲצֵי הַהָר
 צְפוֹנָה וְחֲצִיו־נִגְבָּה: ה וְנִסְתָּם גֵּיא־הָרִי כִּי־יִגִּיעַ גֵּי־הָרִים
 אֶל־אֶצֶל וְנִסְתָּם כַּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי הָרַעַשׁ בַּיָּמִי עֲזִיָּה
 מִלֶּךְ־יְהוּדָה וּבָא יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־קְדוּשִׁים עִמָּךְ: ו וְהָיָה בַּיּוֹם
 הַהוּא לֹא־יְהִיָּה אֹר יִקְרוּת יִקְפְּאוּ וְקִפְּאוּן: ז וְהָיָה יוֹם־אֶחָד

הוא יודע ליהוה לא-יום ולא-לילה והיה לעת-ערב
יהיה-אור: ה והיה ו ביום ההוא יצאו מים-חיים מירושלם
חצים אל-הים הקדמוני וחצים אל-הים האחרון בקיץ
ובחורף יהיה: ט והיה יהוה למלך על-כל-הארץ ביום ההוא
יהיה יהוה אחד ושמו אחד: י יסוב כל-הארץ כערבה מגבע
לרמון נגב ירושלם וראמה וישבה תחתיה למשער בנימן
עד-מקום שער הראשון עד-שער הפנים ומגדל חננאל עד
יקבי המלך: יא וישבו בה וחרם לא יהיה-עוד וישבה
ירושלם לבטח: יב וזאת ו תהיה המגפה אשר יגף יהוה
את-כל-העמים אשר צבאו על-ירושלם המק ו בשרו והוא
עמד על-רגליו ועיניו תמקנה בחריהן ולשונו תמק בפיהם:
יג והיה ביום ההוא תהיה מהומת-יהוה רבה בהם והחזיקו
איש יד רעהו ועלתה ידו על-יד רעהו: יד וגם-יהודה תלחם
בירושלם ואסף חיל כל-הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב
מאד: טו וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור
וכל-הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת:
טז והיה כל-הנותר מכל-הגוים הבאים על-ירושלם ועלו
מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג

אֶת־חַג הַסִּפּוֹת: יז וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחֹת
 הָאָרֶץ אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא
 עֲלֵיהֶם יְהִי־הַגָּשֶׁם: יח וְאִם־מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא־תַעֲלֶה וְלֹא
 בָּאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגָּפָה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחַג אֶת־חַג הַסִּפּוֹת: יט זֹאת תִּהְיֶה חֲטֹאת
 מִצְרַיִם וְחֲטֹאת כָּל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לְחַג אֶת־חַג
 הַסִּפּוֹת: כ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי עַל־מְצִלוֹת הַסּוּם קֹדֶשׁ לַיהוָה
 וְהָיָה הַסִּירוֹת בְּבֵית יְהוָה כַּמְזַרְקִים לְפָנָי הַמְזֻבָּח: כא וְהָיָה
 כָּל־סִיר בְּיְרוּשָׁלַם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיהוָה צְבָאוֹת וּבָאוּ
 כָּל־הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְׁלוּ בָהֶם וְלֹא־יְהִי כֹנַעַנִי עוֹד
 בְּבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל
 השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם
 לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "ידיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד
ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בעלותך פרק טו)